

РЕШЕНИЕ

№ 30708

гр. София, 19.09.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в
публично заседание на 01.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Биляна Кирилова, като разгледа дело номер **2438** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) вр. 84, ал. 3 вр. чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).
Образувано е по жалба на Б. М. Г., [дата на раждане] в [населено място], Сирийска арабска република, гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН] против Решение № 1510 от 11.02.2025 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ - МС), с което е отказано да му бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут в Република България поради липса на основанията по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспореното решение. Твърди се, че при постановяването му са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и противоречия с приложимия материален закон. Според жалбоподателя, в нарушение на изискванията на чл. 75, ал. 2 от ЗУБ и чл. 7, ал. 2 от АПК, административният орган е negliжирал фактите относими към личното му положение и данните за актуалната обстановка в района, в който е живял до напускане на държавата си по произход. Поставен е акцент върху настъпилите след подаване на молбата за закрила промени в актуалната обществено политическа обстановка в С. след падане на режима на Б. А.. С позоваване на съдебна практика на ЕСПЧ, а и на разпоредбите на Женевската конвенция от 1951 г. и Протоколът към нея от 1967 г. в жалбата се твърди, че относими към бежанската история на кандидата са разпоредбите на чл. 8, ал. 6 и ал. 4 от ЗУБ. Застъпено е становище за необоснован отказ на административния орган да приложи основния принцип в бежанското право - „забрана за връщане“, регламентиран с разпоредбата на чл. 4, ал. 3 от ЗУБ. В този аспект са изложени твърдения за наличие на основателни опасения от преследване при връщане в държавата по

произход, относими към разширителното тълкуване на разпоредбата на чл. 15, б. «в» от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 г., дадено с решение от 17 февруари 2009 г. на СЕС по дело C-465/07, според което личният елемент на засягане може по принцип да се счита за установен, ако в държавата по произход или в съответен регион, в който ще бъде върнато лицето насилието е в такава висока степен, че самото пребиваване в този район е заплаха за живота и сигурността му. Сочи се, че позоваването на алтернативата за вътрешно разселване по чл. 8, ал. 8 и чл. 9, ал. 5 от ЗУБ предполага териториално обособената вътрешна закрила да е практически достъпна за кандидата, а именно, да може да пътува сигурно и законно и да получи достъп до съответната обособена част на държавата. Обоснована и теза за наличие на основания за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9 от ЗУБ. От съда се иска да отмени оспореното решение и да върне преписката на административния орган със задължителни указания по приложението на закона.

Жалбоподателят не участва в съдебното заседание. От определения от САК, назначен от съда, на основание чл. 26, ал. 2 вр. чл. 25, ал. 1, вр. чл. 21, т. 2 от Закона за правната помощ, процесуален представител - адв. Б. Л. са представени подробни писмени бележки (л. 81 – л. 86), в които се поддържа искането в жалбата за отмяна на решението на председателя на ДАБ – МС и връщане на преписката на административния орган със задължителни указания по приложението на закона.

Ответникът, чрез процесуалния си представител – юрисконсулт Т. Г. оспорва жалбата като неоснователна и счита, че следва да бъде отхвърлена. Застъпва становище, че в конкретния казус изводът за липса на основания за приложение на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ е съответен на материалния закон и на неговата цел. Позовава се на данните на представените в съдебното производство и приети като доказателства по делото актуални справки, изготвени от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ – МС относно обществено икономическото положение в С. към 14.03.2025 г. Поставя акцент върху липсата на твърдения в бежанската история на жалбоподателя за осъществени действия на преследване лично спрямо него, както и за заявени опасения на основанията, посочени в чл. 8, ал. 6 от ЗУБ. Сочи, че етническата принадлежност не е достатъчно основание за предоставяне на статут, съгласно § 70 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец на ВКБООН и в този смисъл, липсват обективни данни, въз основа на които може да се приеме реален риск от преследване при връщане на кандидата за закрила в държавата му по произход.

Софийска градска прокуратура не е изразила становище по жалбата и не участва със свой представител в съдебното производство.

Настоящият съдебен състав на Административен съд – София-град, въз основа на приложените доказателства, становището на страните и съгласно правомощията по чл. 168, ал. 1 вр. чл. 146 от АПК, прие за установено от фактическа и правна страна:

Административното производство е образувано по молба на Б. Г. М., [дата на раждане] в [населено място], Сирийска арабска република, гражданин на С., заведена с УРИ № 105400-3029 от 21.08.2024 г. по описа на Дирекция «Миграция» - МВР, рег. № УП 34258 от 28.08.2024 г. по описа на РПЦ – С. при ДАБ – МС (л. 62 и л. 63) за предоставяне на международна закрила в Република България.

Самоличността на жалбоподателя е установена въз основа на декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за убежището и бежанците (л. 34). Попълнена са Евродак дактилоскопна карта (л. 46) и регистрационен лист (л. 45 и л. 60 – л. 61).

Кандидатът за закрила е информиран на разбираем за него език в присъствие на преводач за процедурата, която ще се следва в производството по молбата за закрила, за правата и

задълженията, които има, както и за последиците при неспазване на задължения, включително и при отказ да сътрудничи на органите на ДАБ – МС. Уведомен е и за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци, търсещи закрила в Република България (л. 54 – л. 58, л. 59, л. 52 – л. 53, л. 51, л. 47 – л. 50, л. 40 – л. 41). С Решение № 2888 от 27.08.2024 г. (л. 44) на директора на РПЦ – Х. кандидатът за закрила е настанен в Регистрационно приемателния център, [населено място],[жк]. В хода на административното производство по искане на жалбоподателя (л. 44) и представени доказателства за адрес, на който ще пребивава (л. 34 – л. 36 и л. 30 – л. 31), с Решение № 151 от 25.11.2024 г. (л. 28) на директора на РПЦ – Х. му е предоставена възможност да се установи на адрес в [населено място],[жк][жилищен адрес].

На 26.11.2024 г. в присъствие на преводач от арабски език е проведено интервю с чуждия гражданин, документирано с приложен към преписката Протокол (л. 24 – л. 27). В същия е отразено, че гражданинът на С. – Б. Г. е напуснал държавата си по произход в средата на м. юли 2024 г. След престой от около две седмици в Турция е продължил с група от около 30 човека за България. Влязъл е на 17.08.2024 г. Кандидатът за закрила е отрекъл да е подавал молба за закрила и/или искане за разрешение за пребиваване на територията на друга държава членка на ЕС, а и при престоя си в Турция. Посочил е, че е арабин по народност, мюсюлманин – сунит. Отрекъл е лично той да е имал проблеми с официалната власт въпреки, че е заявил, че е бил задържан през 2012 г. заради отказ да служи в армията, след което е служил в продължение на 4 години, успял е да избяга и да се установи в контролирана от свободната армия зона. Живял е в родния си [населено място], а след като е избягал от казармата се е преселил в [населено място], област И., район контролиран от свободната армия, в който е живял до напускането на страната. Заявил е, че е семеен. Сключил е граждански брак през 2021 г. и има дете на 2 години и половина и очаква второ. Съпругата му и сина му са в Турция, а в С. са останали родителите му и трите му сестри. Кандидатът е заявил, че има брат в Германия. Като причина за напускане на държавата си по произход жалбоподателят е посочил, че няма сигурност поради продължаващите въоръжени нападения и сериозната икономическа криза, както и заради опасенията си, че може да бъде съден и дори убит заради бягството от казарма. Споменал е, че докато е служил в Д. в периода 2012 г. – 2016 г. е бил свидетел на бомбандировки и сражения между редовната и свободната армия, макар да е отрекъл лично той да е участвал в такива. Посочил, че в района на И. постоянно има сражения, отвлечения, стрелби, кражби. Отрекъл е да е осъждан, да е членувал в политическа партия, да е участвал във въоръжени групировки. Заявил е, че е бил заплашван и от редовната, и от свободната армия, че ще бъде мобилизиран, а при задържането му е бил бит. Изразил е опасенията си, че при завръщането си в С. ще бъде мобилизиран отново, а не иска воюва. Посочил е, че не се е виждал с роднините си от 2016 г. когато е трябвало да се пресели на друго място след бягството от казармата. Изразил е надежда да статут в България, за да може да се установи в страната заедно със съпругата и децата си.

Към преписката е приложено становище от Специализирана дирекция «М» на Държавна агенция «Национална сигурност» - рег. № М-17472 от 17.10.2024 г. (л. 29), в което е посочено, че ако отговаря на изискванията на ЗУБ, ДАНС не възразява към този момент гражданинът на С. Б. Г. М. да получи закрила в Република България.

Към административната преписка е приложена Справка, изготвена от Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ – МС относно актуалната политическа и икономическа обстановка в държавата по произход към 29.01.2025 г. (вх. № МД-02-00 от 29.01.2025 г. – л. 18 – л. 23). Към преписката е приложена и Заповед УРИ № 5392 ПАМ – 2613 от 17.08.2024 г. издадена от главен оперативен дежурен за началник на 03 сектор при ООДЦ на СДВР (л. 64), с която на жалбоподателя е наложена, на основание чл. 44, ал. 1 вр. чл. 41, т. 1 от ЗЧРБ, принудителна административна

мярка – „Връщане до страна на произход“.

В Становище рег. № УП 34258 от 04.02.2025 г. (л. 17) интервюиращият орган е направил предложение след преценка на представените доказателства по преписката да се откаже предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя Б. М. Г..

С оспореното в настоящото производство Решение № 1610 от 11.01.2025 г., председателят на ДАБ – МС, на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 във вр. чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, е отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на кандидата за закрила като е приел, че той не е имал проблеми, основани на етническата си принадлежност и изповядваната религия, включително и с официалните власти и полицията. Възпроизведени са твърденията му, че не е бил съден или осъждан, както и че е заплашван лично, включително спрямо него е оказано физическо насилие единствено по повод отклонението от военна служба. Пзовавайки се на § 62 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец на ВКБООН, административният орган е посочил, че данните за личното положение на кандидата за закрила отговорят на легалната дефиниция за мигрант – лице, което по причини различни от изброените в определението за бежанец, дадено в Женевската конвенция от 1951 г. и Протокола от 1967 г. доброволно е напуснало страната си, за да се засели другаде и което може да е сторено от желание за промяна или приключение, по семейни или други причини от личен характер.

Данните за личното положение на кандидата са анализирани и според критериите за преследване, въведени с разпоредбата на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ, както и по смисъла на чл. 1А от Женевската конвенция. Прието е, че в изложените причини за напускане на държавата по произход не са обективирани твърдения за физическо или психическо насилие, законови административни, полицейски или съдебни мерки, които са били насочени лично спрямо кандидата за закрила или членове на семейството му, и в този смисъл не съществува риск и от бъдещо преследване, по смисъла на чл. 8, ал. 2 – ал. 5 от ЗУБ. Не са установени и обективни данни за наличие на отрицателните предпоставки по чл. 8, ал. 7 и ал. 8 от ЗУБ.

Въз основа и на информацията в представената справка от Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ - МС относно обществено политическото и икономическото положение в държавата по произход и конкретно в района, в който е декларира, че е живял жалбоподателят преди да напусне С., както и в областите, за които са оповестени данни за водени въоръжени сблъсъци при сваляне на предишния режим, административният орган, позовавайки се на разширенията при тълкуването на чл. 15, б. „а“ от Директива 2011/95 /ЕС, дадени с Решение на СЕС от 17.02.2009 г. по дело С-465/07 и на чл. 15, б. „в“ от същата Директива, с Решение от 30.01.2014 г. по дело С-285/12, е посочил, че липсват обективни данни въз основа, на които на чуждия гражданин може да бъде предоставен хуманитарен статут на някое от основанията, визирани в чл. 9, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от ЗУБ доколкото не е налице риск при завръщането му в страната да стане жертва на тежко посегателство като смъртно наказание, екзекуция, или изтезание, включително и на нечовешко или унижително отношение и наказание, упражнено от който и да е от субектите по чл. 9, ал. 2 от ЗУБ. Посочено е, че представители на бившия сирийски режим продължават да се помиряват и да уреждат статута си с временното правителство. Военният персонал на бившия режим на Б. А., както и призовани за задължителна военна служба се явяват в специално обособените центрове, за да уредят статута си непосредствено след като управляващата групировка «Х. Т. ал Ш.» е обявила обща амнистия. В този аспект, административният орган е посочил, че при служебното правителство политическият процес следва принципите заложи в Резолюция 2254 на Съвета за сигурност, спазвайки пътна карта за периода на преход. Призовава за прекратяване на конфликтите, провеждане на свободни избори в следващите 18 месеца и установяване на несектантско управление. ООН и нейните партньори са започнали да възстановяват ключови

съоръжения като болници и пътища. Към 29.12.2024 г. 94 от общо 114 подкрепяни от ВКБООН обществени центрове в С. са възобновили своята дейност. В периода след 27.11.2024 г. 58 500 души са потърсили съдействие в тези центрове, за да се регистрират и да получат достъп до услугите за закрила. За краткия период от 08 до 29.12.2024 г. ВКБООН е регистрирал повече от 58 400 завърнали се в страната, главно от съседни страни – Л., Й., Турция, приблизително 1/6 от общия брой завърнали се бежанци за цялата 2024 г. – 419 200 души. На 06.01.2025 г. Световната здравна организация е осъществила първата за 2025 г. трансгранична мисия на ООН в С. С. провеждайки обучение на парамедици. В началото на януари 2025 г. САЩ са предоставили шестмесечно изключение от санкциите, т. нар. Общ лиценз, за да се предостави необходимата хуманитарна помощ след свалянето на режима на Б. А. Изключението ще е валидно до 07 юли 2025 г. След премахване на санкциите Катар е обявила, че ще помогне за финансиране на 400% увеличение на заплатите в публичния сектор, обещано от временното правителство.

Въз основа на тези данни административният орган е направил извод, че няма данни за наличен вътрешен или международен въоръжен конфликт на територията на държавата по произход по смисъла на международното право, при който безогледното насилие да е на такова високо ниво, че да съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че жалбоподателят поради самият факт на пребиваване ще бъде подложен на реална опасност да претърпи лични заплахи и да бъде преследван. Съществуващото насилие на отделни територии на страната не може да бъде оценено като безогледно, така че да обоснове невъзможност на кандидата да се ползва от закрилата на държавата си по произход. Застъпено е становище, че за Б. Г. М. съществуват възможности да се установи и в друг район на територията на държавата си по произход, в който не съществува риск от тежки посегателства, където може да живее и да води относително спокоен живот. С тези аргументи е обоснован извод за липса на предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, доколкото не съществуват сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено поради присъствието си на територията на държавата си по произход той би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплаха, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут на територията на друга държава.

По отношение на заявеното от кандидата нежелание да се сражава в редовете на сирийската е посочено, че в Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец на ВКБООН, отклонението от военна служба може да е основание за предоставяне на закрила, но за целта е необходимо да са представени доказателства, че участието на лицето във военни действия противоречи на неговите политически, религиозни или морални убеждения, каквито в конкретния казус не са ангажирани.

Въз основа на тези неспорни за страните фактически данни, съдът прие за установено от правна страна:

Жалбата е процесуално допустима – депозирана е в предвидения в разпоредбата на чл. 84, ал. 3 от ЗУБ преклузивен срок (*Решението е връчено на жалбоподателя на 28.02.2025 г. в присъствието на преводач от арабски език, а жалбата е заведена на 28.02.2025 г. - л. 5*). Подадена е от лице с правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност административен акт.

Разгледана по същество – жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспореното Решение е постановено от компетентен административен орган. Издадено е в писмена форма, при спазване на административно -производствените правила и правилно прилагане на материалния закон, в съответствие с неговата цел.

От приетите, неоспорени от страните по делото, доказателства се установява, че жалбоподателят е информиран писмено на разбираем за него език (*арабски*) за реда, който ще се следва в

производството по подадената молба за получаване на международна закрила, за правата и задълженията му, както и за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци (чл. 58, ал. 8 от ЗУБ). Своевременно и надлежно е уведомен за датата на насроченото интервю, по време на което му е предоставена възможност да изложи бежанската си история и да ангажира доказателства в подкрепа на твърденията си, като за целта му е бил осигурен преводач. В приложения протокол, с който е документирано проведеното интервю, жалбоподателят с подписа си е удостоверил липсата на възражения и необходимостта от допълнения в съдържанието му. В съответствие с изискването на чл. 73 от ЗУБ, молбата е разгледана индивидуално, а на кандидата за закрила е предоставена възможност да изложи свободно и добросъвестно всички обстоятелства, които счита за значими без ограничения за представяне на доказателства.

Обжалваното решение е издадено в съответствие с материалния закон. Съгласно разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Правилен е изводът на административния орган, че изложените от лицето причини за напускане на държавата по произход не представляват материалноправно основание, по смисъла на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, за предоставяне на статут на бежанец. Законосъобразно и обосновано административният орган е приел, че жалбоподателят не е заявил нито едно обстоятелство, което може да бъде свързано, с която и да е от причините за преследване, посочени в закона.

В проведеното интервю той изрично е отрекъл да е бил обект на преследване от държавата, партия или организация, включително и недържавни субекти, да е имал проблеми, свързани с религията, която изповядва или с етническата си принадлежност. В бежанската си история е заявил единствено, че е напуснал С. заради несигурността за бъдещето, поради незатихващите въоръжени стълкновения. Посочил е, че родителите му и трите му сестри продължават да живеят в С., като самият той е заявил, че спрямо него е било упражнено физическо насилие и е задържан за кратък период – 1 месец, заради отклонението от военна служба. Събраните в хода на административното производство доказателства не установяват обективни данни за преследване или за наличие на основателен страх от такова, дължащо се на раса, религия, националност, убеждение. В този аспект, съответен на изискванията на закона е изводът на административния орган за липса на основания, на които на жалбоподателя да бъде предоставен статут на бежанец.

Правилна и обоснована е и преценката относно липсата на основания за предоставяне на хуманитарен статут. Съгласно разпоредбата на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила в държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция; изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; тежки заплахи срещу живота или личността поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

Разпоредбата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ е в пълен синхрон с нормата на чл. 15, б. „в“ от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. (отм. с Директива 95/2011/ЕО) относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци и лица, които поради други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила. В Решение от 17.02.2009 г. по

дело С-465/07 е прието, че разпоредбата на чл. 15 б. „в“ от Директива 2004/83/ЕО на Съвета, Съдът на Общността (*приложимо и по отношение на действащата Директива 95/2011/ЕО*) следва да се тълкува в смисъл, че съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието за представяне на доказателства, че той представлява специфична цел, поради присъщи на личното му положение елементи; съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено когато степента на характеризиращото протичащ въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявано от компетентните национални власти, сезирани с молбата за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държавата-членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига такова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилното лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тази територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи.

Страните не спорят, а и представените справки от Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ – МС относно общото положение и актуалната политическа и икономическа обстановка в С. не съдържат данни за безогледно насилие на територията на цялата страна, поради което не могат да служат като основание за извод, че са налице основания за предоставяне на хуманитарен статут, на основание чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

Следва да се отбележи, че административното производство е проведено задълбочено и всестранно, установени са всички релевантни за спора факти, извършена е обективна преценка на наличието на опасностите от преследване и на реалната опасност от тежко посегателство, обсъдена е актуалната обстановка в страната по произход. Приетите като доказателства по делото актуални справки за положението в държавата по произход на кандидата за закрила към 14.03.2025 г., изготвени от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ – МС (*вх. № МД-02-159 - л. 99 – л. 101 и вх. № МД-02-160 – л. 102 – л. 103*), също не съдържат информация за наличие на безогледно насилие на територията на цялата страна, в контекста на предпоставките за реален риск от преследване. Отражена е промяната в официалното управление на държавата, като се сочи, че представителите на бившия режим продължават да се помиряват и да уреждат статуса си с временното правителство на страната. Възпроизведени са данни от бюлетин на ВКБООН от 06.03.2025 г., според които след 08.12.2024 г. 303 400 сирийци са се завърнали обратно в държавата си по произход, а според данни на ВКБООН и О. от 26.02.2025 г., след 27.11.2024 г. повече от 885 294 вътрешно разселени лица са се завърнали по домовете си. От проведено проучване в 514 места за вътрешно разселени лица е установено, че намеренията за връщане по домовете са особени за райони като И. и Х.. Специалният пратеник на ООН за С. е констатирал значително подобряване на ситуацията в някои райони на страната, въпреки продължаващите безредици в районите на Х. и Х.. За преодоляване на хуманитарната криза, САЩ са предоставили от началото на м. януари 2025 г. т. нар. Общ лиценз, за да позволят обезпечаването на хуманитарни помощи след края на управлението на Б. А..

На 09.01.2025 г. Администрацията за военни операции на сирийските опозиционни сили, ръководена от „Х. Т. ал Ш.“ е обявила амнистия за всички военни приети на служба в сирийските въоръжени сили при режима на Б. А.. Заявено е, че животът на войниците ще бъде в безопасност и че те не трябва да бъдат нападани. В приложението „Т.“ е обявена обща амнистия не само за всички военослужащи, но и за наборници и резервисти. На 17.12.2024 г. А. ал Ш., лидер на групировката „Х. Т. ал Ш.“ е обявил, че всички бунтовнически фракции ще бъдат разпуснати и интегрирани в рамките на Министерството на отбраната. На 18.02.2025 г. Сирийските демократични сили са се съгласили да интегрират своите въоръжени сили и граждански

институции в структурите на новото сирийско правителство. През м. януари 2025 г. бунтовническите военни командири са назначили А. ал Ш. за президент на преходния период, отменили са конституцията приета през 2012 г. и са разпуснали парламента, армията и службите за сигурност на бившия режим.

В статия на В. News от 09 март 2025 г. е посочено, че лидерът на С. А. ал Ш. е обещал да потърси отговорност на всеки замесен в нараняване на цивилни, след дни на сблъсъци, по време на които се твърди, че сирийските сили за сигурност са убили стотици цивилни от алауитското религиозно малцинство. Обявил е, че е сформирана „независима комисия“, която да „разследва нарушенията срещу цивилни и да идентифицира отговорните за тях“. Призовал е към национално единство, без да коментира директно обвиненията, съгласно които извършители на злоупотребите са негови поддръжници в крайбрежните провинции Л. и Т.. Според Сирийски източници от сферата на сигурността сблъсъците около градовете Л., Д., Б. се забавя. На 13 март 2025 г. временният президент на С. е подписал конституционна декларация за петгодишен преходен период, според която ислямът е религията на президента, а ислямската юриспунденция е „основният източник на законодателството“. Регламентиран е принципът за разделение на властите и съдебната независимост, гарантирани са правата на жените, свободата на изразяване и свободата на медиите. Специалният пратеник на ООН е приветствал „ходовете за възстановяване на върховенството на закона“ и е отбелязал, че „това развитие потенциално запълва важен правен вакуум“.

С оглед на изложеното, обосновано и законосъобразно административният орган е приел, че не са налице основанията, визирани в разпоредбите на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя Б. М. Г., поради което жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, Първо отделение, 26 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. М. Г., [дата на раждане] в [населено място], Сирийска арабска република, гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН] против Решение № 1510 от 11.02.2025 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, с което е отказано да му бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут в Република България поради липса на основанията по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението на страните.

СЪДИЯ: